

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Finanzgericht Berlin-Brandenburg** (Γερμανία)
στις 26 Μαρτίου 2014 — **TMK Europe GmbH** κατά **Hauptzollamt Frankfurt (Oder)**

(Υπόθεση C-143/14)

(2014/C 235/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: **TMK Europe GmbH**Καθού: **Hauptzollamt Frankfurt (Oder)**

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι ο κανονισμός (ΕΚ) 2320/97⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 1997, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα, καταγωγής Ουγγαρίας, Πολωνίας, Ρωσίας, Τσεχικής Δημοκρατίας, Ρουμανίας και Σλοβακικής Δημοκρατίας, για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1189/93 και για την [περάτωση] της διαδικασίας όσον αφορά τις εισαγωγές καταγωγής Δημοκρατίας της Κροατίας (ΕΕ 1997, L 322, σ. 1) ανίσχυρος, καθόσον η Επιτροπή δεν εκτίμησε δεόντως τις προϋποθέσεις περί διαπιστώσεως ζημίας που απορρέουν από το άρθρο 3, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56/1, σ. 1), δεχόμενη ότι υφίσταται τέτοια (ζημία), χωρίς να λάβει υπόψη συναφώς ότι, κατόπιν μη δημοσιευθείσας αποφάσεως της 25ης Νοεμβρίου 1994 (υπόθεση IV/35.304), η οποία εκδόθηκε βάσει, ιδίως, του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25), η Επιτροπή διενήργησε έρευνα σχετικά με το ενδεχόμενο υπέρξεως αντίθετων προς τον ανταγωνισμό πρακτικών όσον αφορά τους σωλήνες από ανθρακοχάλυβα, οι οποίες θα μπορούσαν να συνιστούν παράβαση του άρθρου 53 της Συμφωνίας σχετικά με τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992 (ΕΕ 1994, L 1, σ. 3) και του άρθρου 81 ΕΚ;

⁽¹⁾ ΕΕ L 322, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 56, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Bundesverwaltungsgericht** (Γερμανία) στις
31 Μαρτίου 2014 — **Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας** κατά **Nordzucker AG**

(Υπόθεση C-148/14)

(2014/C 235/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα, εφεσίβλητη και ανααιρεσίβλητη: Nordzucker AG

Καθής, εκκαλούσα και ανααιρεσείουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας Καθής, εκκαλούσα και ανααιρεσείουσα

Έτερος μετέχων στη διαδικασία: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 16, παράγραφοι 3 και 4, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι φορέας εκμεταλλεύσεως υποχρεούται να καταβάλει πρόστιμο για υπέρβαση εκπομπών ακόμη και όταν έχει παραδώσει έως τις 30 Απριλίου ορισμένου έτους δικαιώματα ίσα με τις συνολικές εκπομπές που έχει δηλώσει στην έκθεση για τις εκπομπές από την εγκατάσταση κατά το προηγούμενο έτος, η οποία κρίθηκε ικανοποιητική από τον ελεγκτή, αλλά μετά τις 30 Απριλίου η αρμόδια Αρχή διαπιστώνει ότι στην εξακριβωμένη έκθεση περί εκπομπών είχαν δηλωθεί εσφαλμένως μειωμένες εκπομπές, η έκθεση διορθώνεται και ο φορέας της εκμεταλλεύσεως παραδίδει τα επιπλέον δικαιώματα εντός της νέας προθεσμίας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, σ. 32).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 10 Απριλίου 2014 — Ralph Prankl

(Υπόθεση C-175/14)

(2014/C 235/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Ralph Prankl

Καθού: Bundesfinanzgericht

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει να ερμηνευθούν τα άρθρα 7, παράγραφοι 1 και 2, και 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους καταναλώσεως ⁽¹⁾, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή της από την οδηγία 92/108/ΕΟΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1992 (ΕΕ L 390), υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικές κανονιστικές ρυθμίσεις κατά τις οποίες ειδικός φόρος καταναλώσεως (φόρος καπνού) επί προϊόντων υποκειμένων σε ειδικό φόρο καταναλώσεως (τσιγάρα) που είχαν τεθεί σε ανάλωση σε (αρχικό) κράτος μέλος και μεταφέρθηκαν σε χερσαίο έδαφος χωρίς την κάλυψη συνοδευτικού εγγράφου κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 4, της εν λόγω οδηγίας, μέσω ενός ή περισσότερων κρατών μελών (κράτη μέλη διελεύσεως) προς άλλο κράτος μέλος (κράτος μέλος προορισμού), με σκοπό να πωληθούν στο κράτος μέλος προορισμού, εισπράττεται επίσης στο κράτος μέλος διελεύσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ L 76, σ. 1.

⁽²⁾ Οδηγία 92/108/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1992, για την τροποποίηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους καταναλώσεως και για την τροποποίηση της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ (ΕΕ L 390, σ. 124).